

למאויי הדור. מעתה מותר לנתן את כל מזבחות האינטלקטואלים, להרוס ולפרק את כל חומות ה-לאו"ם, ולהתיר את שלטון היצרים. המלחמה בבינה, כמארגן החיים, השאיפה להרוס את הצורות התצוגיות של העולם החמרי, לגרש את המטריאליזם המנוון של החנוני והחרשתן, היה לו בן-לווייה, שהופיע כצד שלישי, מכריע, אדיר: החוש הטבעי. בהתפתחות האמנות, כחלק ההתפתחות החברתית, שאינה שואלת לכוונותיהם של בני-האדם ומסכמת רק את המעשים, -היתה המנצחת על

כרכורי האינטלקטואלים הבורח מעצמו: שירת האינסטינקט העירום. גבורת-חלומותיו של פשיבישסקי אַגְנֶס (Agnes) אשר שמה היווני פירושו: הטהורה, התמה, -לא היה בכוחה לכסות על הפרוסטיטוציה, העלולה ליהפך מתופעה חברתית להשקפת עולם. המיתולוגיה היוונית, הטבעית באינסטינקטיביותה של ילדות-האנושיות, יכולה לנצח במאה העשרים רק יכמיטולוגיה (מן מיטה) של גרויים חולניים. (המשך יבוא)

יחזקאל סן

צַפְרֵי

כְּסוּסִים פְּרָאִים קְרָעוּנֵי:
 תִּדְרֵי נְהַפֵּף לְיֵמֵר שְׂאֲנָן,
 כּוֹ צוֹטְחָה אֶהְבֶּה עַל גְּבֻעוּלֵי פְּרָחִים.
 סְפִיתִי-קַרְנֵי יָרֵחַ לְקָן,
 קְלוֹעוֹת בְּמִקְלַעַת רִיחֹחַ מְשֻׁכָּחִים
 וְרוֹעוֹתֵי הַפְּתוּחוֹת צוֹפּוֹת לְחֶבֶק
 שֶׁל עֲרֵנַת הַתְּשׁוּקָה שֶׁל אֲשֶׁר הַסְּפּוּק.
 אוֹלָם אֵת לֹא כָּאֵת...

גַּעְגּוּעִים סְנֵיגָלִים אוֹתִי עַל סְפָעִי,
 הֶרֶף חֵיוֹן תִּדְרֵי הַפְּתוּחִי.
 לְיֵד הַשֶּׁף נִכְנָם חֶלְשָׁאִי,
 נִכְנָם עִם הָרוּחַ
 וּסְתַפְּקֵנִי-
 הִנְנִי רוֹצֵה לְנִיחַ.
 בְּחִיקָה לְנִיחַ.
 אוֹלָם אֵת לֹא כָּאֵת.

וְדָטִי נְהַר אֵשׁ
 שׁוֹרֵף אֵת תֵּישׁ... וְגוֹמֵשׁ...
 גְּלִי סוֹחֲפִים אֵת הַטּוֹלָם,
 סוֹחֲפִים אֵת הָאֵל-
 אֵת הָאָדָם.
 אוֹתָךְ
 וְאוֹתִי.

בְּנִפְשִׁי נִשְׁקַחְתִּי בְּלִ פְּרַח פּוֹרֵחַ.
 בְּלִ פְּרָפֵר רַב גּוֹנִים בְּפָרֵפֵר בְּחִילִי.
 בְּלִ שָׁנָן, סְבִסָּה פּוֹכְכִים וְנִרְחַ.
 בְּלִ אָדָם מְשֻׁתְּמָק לְעֲדוּנָה וְגִיל - - -
 אוֹלָם אֵת לֹא כָּאֵת.
 אֵין אֵין יֵשׁוּן,
 וְחִלּוֹסוֹת, עֲנִיגִים דְּהִתְרִים,

מאנגלית: י. חרי

על עתידה של הציביליזציה

ג'יהן גאלסווארתי

זו היתה, למעשה, שיא הפסגה של ההתחרות האישית, המדיני-רמ, והלאומית שהחל מימי הביניים הוליקה אחריה את האנושיות במהירות מסחררת לאחריה זו.

דרכה של האנושיות בעיקרה אינה מותוית על ידי כח רצונו של האדם, ולא על ידי דעותיו הקדומות, אלא מסתמנת בתוקף השפעתן של אמצאותיו הגדולות, והמקורות למעשה, הפועלות על בינוניות תכונת נפשו. המצאתם ושמושם של הלשון, האש, הדגן, האניות, המתכת, אבק-השרפה, הפחם, הקיטור, חשמל ואוירונים (אנרגיה אטומית עתידה עוד להיות מנוצלת) הם הפועלים על טבע האדם שהוא, אם נקוט לשון המציאות, קבוע ובלתי משתנה, ודום אשר מעצבים ונותנים הדמות האמיתית לחייו של האדם, תחת צל קורת הקמפולג¹) של דתות, עקרונות, שיטות ותכסיסים אישיים. (1) אמנות של אחיזת עינים.

ציביליזציה מהי-האם כוונתה ארגון חברותי העומד על קנייני השכלה ונכסי עושר? או משמעותה אולי דרכי אצילות וארחות נמוס של החברה? - מבלי שנבוא לידי אִיזו הגדרה תמציתית שהיא על מהותה נוכל בלי הסוס לאמר, כי המדינה בעלת הציביליזציה העילית ביותר תהא זאת המדינה שבה ימצא המספר היחסי הגדול ביותר של תושבים מאושרים, בריאים, נבונים ואצילים. אם נבוא להתחקות על מצבה של הציביליזציה בזמן מן הזמנים, לאור הגדרה זו, מוטל הדבר בספק, אם נמצאנה פעם גבוהה. היא כנראה, לא הצטיינה ביותר עוד לפני המלחמה, וכיום לא כל שכן. המלחמה העולמית לא ירדה כשואת פתאום ממרומי התכלת על ראשה של אנושיות תמימה ומצניעה לכת. היה בה משום גורל מתגנב בחשאי, גורל מטופח חרש בחיקה של הציביליזציה המודרנית; זו היתה מסקנה טבעית, תוצאה הדרגתית, ממשטר התחרות פרוץ שנדרך ונמתח עד קצה דגבול.